Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 1. avgusta 2025*

„Pritožba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Sklep 2014/145/SZVP – Člen 1(1), *in fine* – Omejevalni ukrepi, naloženi fizični osebi, povezani z drugo fizično osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi – Pojem ‚povezava v primeru dveh oseb, ki sta povezani z družinskim razmerjem‘“

V zadevi C-703/23 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 16. novembra 2023,

Elena Petrovna Timchenko, stanujoča v Ženevi (Švica), ki jo zastopajo S. Bonifassi, T. Bontinck in E. Fedorova, avocats,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Svet Evropske unije, ki ga zastopata M.-C. Cadilhac in V. Piessevaux, agenta,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopajo M. Carpus-Carcea, C. Giolito in H. Krämer, agenti,

intervenientka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. L. Arastey Sahún (poročevalka), predsednica senata, D. Gratsias, E. Regan, J. Passer in B. Smulders, sodniki,

generalna pravobranilka: L. Medina,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 10. aprila 2025

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Pritožnica s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-361/22, EU:T:2023:502, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2022/582 z dne 28. februarja 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 110, str. 55), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/581 z dne 28. februarja 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 110, str. 3) (v nadaljevanju skupaj: sporna prvotna akta), na eni strani ter Sklepa Sveta (SZVP) 2022/1530 z dne 14. septembra 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 149), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/1529 z dne 14. septembra 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: sporna akta o ohranitvi), na drugi strani v delu, v katerem se prvotna akta in akta o ohranitvi nanašajo nanjo (v nadaljevanju skupaj: sporni akti), ter drugič, povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala zaradi sprejetja spornih aktov.

Pravni okvir in dejansko stanje

2 Dejanski in pravni okvir obravnavane zadeve je predstavljen v točkah od 2 do 16 izpodbijane sodbe. Za potrebe tega postopka ga je mogoče povzeti in dopolniti, kot sledi.

Sklep 2014/145

3 Po invaziji oboroženih sil Ruske federacije na Ukrajino 24. februarja 2022 je Svet Evropske unije 25. februarja 2022 sprejel Sklep (SZVP) 2022/329 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 50, str. 1, in popravek v UL 2023, L 125, str. 62).

4 Člen 1(1) Sklepa Sveta 2014/145/SZVP z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 16, in popravek v UL 2020, L 125, str. 61), kakor je bil spremenjen s Sklepom 2022/329 (v nadaljevanju: Sklep 2014/145), prepoveduje vstop na ozemlje držav članic ali tranzit prek njega za fizične osebe, ki izpolnjujejo merila, določena med drugim v točkah (a), (b) in (e) te določbe, medtem ko člen 2(1) Sklepa 2014/145 določa zamrznitev sredstev in gospodarskih virov fizičnih oseb, ki izpolnjujejo merila, določena med drugim v točkah (a), (d) in (g) zadnjenavedene določbe, pri čemer so ta merila v bistvu enaka merilom iz točk (a), (b) in (e) člena 1(1) tega sklepa. Poleg tega člen 1(1), *in fine*, in člen 2(1), *in fine*, navedenega sklepa določata, da se taki omejevalni ukrepi lahko uvedejo tudi proti, med drugim, fizičnim osebam, ki so povezane s fizičnimi osebami, za katere na podlagi zgoraj navedenih meril veljajo omejevalni ukrepi.

5 Člen 1(1) Sklepa 2014/145 določa:

„Države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov preprečijo vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek njega za:

(a) fizične osebe, ki podpirajo ali izvajajo ukrepe ali politike, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine ali stabilnost ali varnost v Ukrajini ali ovirajo delo mednarodnih organizacij v Ukrajini;

(b) fizične osebe, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, ali pa imajo od njih korist;

[…]

(e) vodilne poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine,

in fizične osebe, povezane z njimi, kot so navedene v Prilogi.“

Uredba št. 269/2014

6 Svet je 25. februarja 2022 sprejel Uredbo (EU) 2022/330 o spremembi Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 51, str. 1).

7 V tem okviru je Svet v člen 3(1)(a), (d), (g) in *in fine*, Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 6, in popravek v UL 2014, L 121, str. 60), kakor je bila spremenjena z Uredbo 2022/330 (v nadaljevanju: Uredba št. 269/2014), uvedel enaka merila, kot so navedena v točki 5 te sodbe

Sporni akti

Sporna prvotna akta

8 Svet je 8. aprila 2022 zaradi resnosti razmer v Ukrajini sprejel sporna prvotna akta. V uvodnih izjavah 6 in 7 teh aktov je navedeno:

„(6) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 24. februarja 2022 navedel, da Rusija z vojaško agresijo proti Ukrajini grobo krši mednarodno pravo ter je odgovorna za veliko število smrtnih žrtev in ranjenih med civilisti ter da je [Evropska unija] še naprej pripravljena odpravljati vrzeli in preprečevati dejansko in možno izogibanje že sprejetim omejevalnim ukrepom ter hitro ukrepati z dodatnimi usklajenimi strogimi sankcijami proti Rusiji in Belorusiji, da bi učinkovito zatrli ruske zmožnosti za nadaljnjo agresijo.

(7) Glede na resnost razmer Svet meni, da je primerno uvesti omejevalne ukrepe za vodilne poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije[,] in osebe, ki podpirajo vlado Ruske federacije ali imajo od nje koristi, in s temi osebami povezane fizične osebe, vključno z družinskimi člani, ki imajo od teh oseb neupravičene koristi.“

9 S tema aktoma je bilo ime pritožnice dodano na seznam, priložen Sklepu 2014/145, in na seznam iz Priloge I k Uredbi št. 269/2014 iz teh razlogov:

„Elena [Petrovna] Timčenko je soproga milijarderja Genadija Timčenka, navedenega na seznamu v [Sklepu 2014/145]. V njegovih javnih poslih sodeluje prek fundacije Timčenko. Tako ima koristi od Genadija Timčenka, ki je odgovoren za podporo ukrepom ali politik, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine in finančno ali materialno podpira ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine ter ima od njih koristi.“

Sporna akta o ohranitvi

10 Svet je 14. septembra 2022 sprejel sporna akta o ohranitvi, da bi podaljšal omejevalne ukrepe, sprejete proti pritožnici. Ta akta temeljita na enakih razlogih, kot so navedeni v spornih prvotnih aktih in ki so navedeni v prejšnji točki.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

11 Pritožnica je s tožbo z dne 17. junija 2022 Splošnemu sodišču predlagala, naj sporne akte razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo nanjo, in ji dodeli odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki naj bi ji nastala zaradi sprejetja teh aktov. Pritožnica je v okviru ničnostne tožbe med drugim trdila, da je Svet storil napako pri presoji, ker je ugotovil, da je bila „povezana“ zlasti v smislu člena 1(1), *in fine*, Sklepa 2014/145 (v nadaljevanju: merilo povezave) s svojim možem, ki so mu bili omejevalni ukrepi naloženi med drugim na podlagi člena 1(1)(a) tega sklepa (v nadaljevanju: merilo (a)).

12 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo v točkah od 67 do 85 izpodbijane sodbe med drugim zavrnilo tožbeni razlog pritožnice, ki se je nanašal na napako pri presoji. Ker je Splošno sodišče v točkah od 74 do 76 navedene sodbe ugotovilo, da se pojem povezave nanaša zlasti na člane iste družine, ki jih povezujejo skupni interesi, ki presegajo družinsko razmerje, ki jih povezuje, in da na to opredelitev ne vplivata uvodni izjavai7 spornih prvotnih aktov, je v točkah 77 in 78 navedene sodbe ugotovilo, da sta pritožnica, članica upravnega odbora fundacije Timchenko, in njen mož ustanovitelja te fundacije ter da imata v njej aktivno vlogo, ker sta neposredno povezana z njenimi operativnimi dejavnostmi in imata precejšnja pooblastila.

13 Splošno sodišče je nato v točki 79 navedene sodbe ugotovilo, da je Svet, ne da bi storil napako pri presoji, lahko ugotovil, da je bila pritožnica v fundaciji Timchenko povezana s svojim možem, ki je, kot izhaja iz sodbe z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-252/22, EU:T:2023:496), med drugim izpolnjeval merilo (a), in posledično sprejel omejevalne ukrepe proti njej.

14 Splošno sodišče je poleg tega v točki 82 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev pritožnice, da njene dejavnosti v fundaciji Timchenko niso bile povezane z invazijo na Ukrajino, ker merilo (a) ne določa, da se taka povezava izkaže.

15 Ker je Splošno sodišče poleg tega zavrnilo druge tožbene razloge pritožnice in njen odškodninski zahtevek, je tožbo v celoti zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

16 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi;

– o tožbi meritorno odloči in sporne akte razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo nanjo, ter

– Svetu naloži plačilo stroškov obeh instanc.

17 Svet Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– pritožnici naloži plačilo stroškov.

18 Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

19 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge, pri čemer se prvi nanaša na napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo s tem, da je samovoljno in pretirano široko razlagalo merilo povezave v povezavi s pojmom „skupni interesi“, drugi se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi izraza „neupravičene“ iz uvodne izjave 7 Sklepa 2022/582, tretji pa na napačno uporabo prava pri razlagi tega merila v zvezi s ciljem omejevalnih ukrepov in kršitev obveznosti obrazložitve.

Prvi tožbeni razlog

Trditve strank

20 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo pri razlagi merila povezave, ker naj bi ta razlaga omogočila, da se to merilo uporabi za fizične osebe zgolj zaradi obstoja družinskega razmerja z osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi, kar naj bi bilo v nasprotju s sodno prakso, ki izhaja zlasti iz sodbe z dne 13. marca 2012, Tay Za/Svet (C-376/10 P, EU:C:2012:138). Splošno sodišče naj bi namreč v točkah 74 in 76 izpodbijane sodbe ugotovilo, da če je fizična oseba družinski član osebe, za katero veljajo taki ukrepi, je treba dokazati objektivni obstoj „prepletanja skupnih interesov“, ki ni nujno, da se odraža v gospodarski dejavnosti ali da je formaliziran v skupni pravni strukturi. Splošno sodišče naj bi s temi nejasnimi

izrazi poskušalo zajeti zelo številne položaje, ne da bi opredelilo skupne interese, ki presegajo samo družinsko razmerje, in ne da bi pojasnilo pojem „prepletanje skupnih interesov“, kar je v nasprotju z načelom pravne varnosti.

21 Čeprav pritožnica priznava, da je treba upoštevati okvir in okoliščine posameznega primera, meni, da bi moralo Splošno sodišče pojasniti, kako taki skupni interesi po svoji naravi, kakovosti in količini presegajo zgolj skupne interese, neločljivo povezane z vsakim družinskim razmerjem, da bi bilo mogoče opredeliti objektivni obstoj take prepletenosti. Splošno sodišče pa naj bi v izpodbijani sodbi ugotovilo, da je bila pritožnica povezana s svojim možem, ne da bi opredelilo kakršne koli poslovne povezave ali vrste skupnih interesov, naj bodo te ekonomske, kapitalske ali druge, ki bi zakonca povezovale bolj kot družinsko razmerje, ki ju povezuje. Pritožnica navaja, da naj bi se Splošno sodišče v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe zadovoljilo s tem, da je povezavo med njo in njenim možem izpeljalo zgolj iz običajnih funkcij in pristojnosti, povezanih s statusom ustanovitelja dobrodelnega združenja, medtem ko naj bi bil skupni interes zakoncev za opravljanje dobrodelne dejavnosti del njunega družinskega razmerja.

22 Svet meni, da želi pritožnica izpodbijati presojo dejstev, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe. Razen v primeru izkrivljanja, ki ga ta pritožnica v obravnavani zadevi ni zatrjevala, pa naj presoja dejstev in dokazov ne bi bila pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v pritožbenem postopku, tako da naj bi bilo treba ugotoviti, da so trditve navedene pritožnice v tem delu nedopustne. V preostalem Svet vsebinsko prereka trditve pritožnice.

23 Komisija prereka utemeljenost trditev pritožnice.

Presoja Sodišča

– *Dopustnost*

24 Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 256 PDEU in členom 58 Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 4. oktobra 2024, Ferriere Nord/Komisija, C-31/23 P, EU:C:2024:851, točka 89 in navedena sodna praksa). Sodišče pa je pristojno, da na podlagi člena 256 PDEU opravi nadzor nad pravno opredelitvijo teh dejstev in nad pravnimi posledicami, ki jih je iz te opredelitve izpeljalo Splošno sodišče (sodba z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 16 in navedena sodna praksa).

25 V obravnavani zadevi Svet meni, da želi pritožnica z nekaterimi svojimi trditvami izpodbiti presojo dejstev in dokazov, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe.

26 Tega razloga za nedopustnost ni mogoče sprejeti. Iz pritožbe je namreč jasno razvidno, da pritožnica s prvim pritožbenim razlogom ne izpodbija ugotovitev in presoj dejstev v zvezi z njeno povezavo z možem, kot jih je Splošno sodišče opravilo v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe. Pritožnica z grajanjem teh točk Splošnemu sodišču očita, da je v točki 79 navedene sodbe ugotovilo obstoj take povezave, ne da bi – v nasprotju z merili, ki jih je določilo v točkah 74 in 76 navedene sodbe – opredelilo skupne interese, ki bi zakonca povezovale bolj kot njuno družinsko

razmerje. V teh okoliščinah se trditve pritožnice nanašajo na nadzor nad pravno opredelitvijo dejstev in na pravne posledice, ki jih je iz tega izpeljalo Splošno sodišče, v smislu sodne prakse, navedene v točki 24 te sodbe. Zato je prvi pritožbeni razlog v celoti dopusten.

– *Utemeljenost*

27 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču na prvem mestu očita, da je v točkah 74 in 76 izpodbijane sodbe v nasprotju s sodno prakso, ki izhaja zlasti iz sodbe z dne 13. marca 2012, Tay Za/Svet (C-376/10 P, EU:C:2012:138), sprejelo tako široko razlago merila povezava, da bi ga bilo mogoče uporabiti za fizične osebe zgolj zaradi obstoja družinskega razmerja z osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi. Pritožnica meni tudi, da se s široko razlago Splošnega sodišča krši načelo pravne varnosti.

28 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točkah 74 in 76 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se pojem povezava nanaša zlasti na fizične ali pravne osebe, ki jih na splošno povezujejo skupni interesi, ne da bi bila pri tem potrebna povezava prek gospodarske dejavnosti. Tako se ta pojem nanaša na vsako fizično osebo, ki ima povezavo, ki presega družinsko razmerje, ki jo povezuje z osebo, za katero veljajo omejevalni ukrepi. Splošno sodišče je pojasnilo, da je treba, kadar so te osebe v družinskem razmerju, ugotoviti objektivni obstoj „prepletanja skupnih interesov“, ki ni nujno formaliziran v pravni strukturi, ustvarjeni v ta namen.

29 Ta opredelitev ne pomeni, da je pojem povezava omejen na zgolj obstoj družinskega razmerja. Razlaga Splošnega sodišča namreč pomeni, da se morajo skupni interesi, ki objektivno presegajo tako razmerje, ujemati, da bi bilo družinske člane mogoče šteti za „povezane“ v smislu merila povezave.

30 Splošno sodišče je s tem razsodilo, da morajo skupni interesi takih članov presegati zgolj skupne interese, ki so neločljivo povezani z vsakim družinskim razmerjem.

31 Ker zadostuje, da taki skupni interesi objektivno presegajo družinsko razmerje med zadevnima osebama, ni nujno – kot je pravilno presodilo Splošno sodišče in v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica – da se ti interesi odražajo v gospodarski dejavnosti ali da so formalizirani v pravni strukturi.

32 Ob upoštevanju dejstva, da se izraz „povezan“ iz med drugim člena 1(1), *in fine*, Sklepa 2014/145 na splošno uporablja brez kakršnega koli drugega pojasnila ali konteksta in da je, kot je v bistvu razvidno tudi iz uvodnih izjav 6 in 7 vsakega od spornih prvotnih aktov, namen naložitve omejevalnih ukrepov osebam, povezanim z drugimi osebami, za katere veljajo taki ukrepi, preprečiti tveganje izogibanja zadnjenavedenim ukrepom (glej po analogiji sodbi z dne 14. junija 2018, Makhlouf/Svet, C-458/17 P, EU:C:2018:441, točka 79, in z dne 1. oktobra 2020, Souruh/Svet, C-350/19 P, EU:C:2020:784, točka 83), je treba pojem povezava razlagati široko, tako da ga ni mogoče omejiti na povezave, ki imajo poslovne, ekonomske ali kapitalske vezi (glej po analogiji sodbo z dne 11. novembra 2021, Bank Sepah, C-340/20, EU:C:2021:903, točka 56).

33 Poleg tega Splošno sodišče s tem, da je pojem povezava razlagalo tako, kot je navedeno v točki 28 te sodbe, ni kršilo načela pravne varnosti. Spomniti je namreč treba, da tega načela, ki zahteva, da so pravna pravila jasna in natančna ter da je njihova uporaba predvidljiva za pravne subjekte, zlasti kadar imajo lahko neugodne posledice, ni mogoče razlagati tako, da zakonodajalcu ali sodišču Unije nalaga, da v okviru predpisa, ki ga sprejme prvi, drugi pa razlaga, navede različne konkretne primere, v katerih bi se abstraktni predpis lahko uporabil, saj vseh teh primerov ni mogoče vnaprej

opredeliti (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2024, Litva in drugi/Parlament in Svet (Sveženj o mobilnosti), od C-541/20 do C-555/20, EU:C:2024:818, točki 159 in 160 ter navedena sodna praksa).

34 Kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 55 sklepnih predlogov, je Splošno sodišče v točkah 74 in 76 izpodbijane sodbe, kot je razvidno iz točke 28 te sodbe, opredelilo dovolj jasna in natančna merila za uporabo tega pojma v primeru dveh oseb, ki ju povezuje družinsko razmerje, čeprav mu ni bilo treba podrobno navesti primerov, v katerih bi se navedeni pojem lahko uporabil, saj je treba po eni strani ta pojem razlagati široko in da so po drugi strani, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 74 izpodbijane sodbe in kot pritožnica sama priznava v svojih vlogah pred Sodiščem, vrste razmerij, ki jih lahko zajema, odvisne od „zadevnega okvira in okoliščin“.

35 Na drugem mestu, pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je v točki 79 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je povezana s svojim možem, čeprav naj v nasprotju s tem, kar je navedlo v točkah od 74 do 76 navedene sodbe, glede na ugotovitve dejanskega stanja, navedene v točkah 77 in 78 navedene sodbe, ne bi ugotovilo objektivnega obstoja „prepletanja skupnih interesov“, ki naj bi zakonca povezoval onkraj njunega družinskega razmerja.

36 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o uvrstitvi ali ohranitvi imena osebe na seznamu oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, zaradi učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zahteva, da sodišče Unije poleg dovolj natančnih in konkretnih razlogov, ki so navedeni, preveri tudi, ali so ti razlogi ali vsaj eden od njih zadostna podlaga za utemeljitev tega sklepa. Poleg tega se mora sodišče Unije prepričati, da ta sklep, ki je za zadevno osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi, oziroma vsaj eden od njih, za katere se šteje, da so sami po sebi dovolj za utemeljitev tega sklepa, utemeljeni (glej v tem smislu sodbe z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 118 in 119; z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točki 72 in 73 ter navedena sodna praksa, in z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 22 in navedena sodna praksa).

37 Kot izhaja iz točke 47 izpodbijane sodbe, ki se v pritožbi ne izpodbija, so bili proti pritožnici sprejeti omejevalni ukrepi na podlagi merila povezave, ker je prek dejavnosti, ki jo je izvajala v fundaciji Timchenko, sodelovala pri javnih dejavnostih svojega moža G. N. Timchenka in imela od tega koristi.

38 Splošno sodišče je v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe navedlo, da sta pritožnica in njen mož ustanovila fundacijo Timchenko in sta neposredno povezana z operativnimi dejavnostmi te fundacije. Splošno sodišče je ugotovilo tudi, da njuno aktivno vlogo v tej fundaciji potrjujejo zlasti funkcije in pristojnosti, ki jih v njej izvajata. Zato Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni preverilo, ali ta dejstva izpolnjujejo merila pojma povezava, določena v točkah od 74 do 76 izpodbijane sodbe.

39 Zato je treba v nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, ugotoviti, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 62 sklepnih predlogov, da je Splošno sodišče, da bi v točki 79 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je ta pritožnica povezana s svojim možem v smislu merila povezave, lahko pravilno ugotovilo, da sta ta zakonca povezana s skupnimi interesi, ki presegajo zgolj skupne interese, ki so neločljivo povezani z vsakim družinskim razmerjem, tudi z zakonsko zvezo.

40 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

41 Pritožnica v okviru drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo pri razlagi izraza „neupravičene“ iz uvodne izjave 7 Sklepa 2022/582. Zakonodajalec Unije naj bi namreč s tem, da je določil možnost uporabe merila povezave za družinske člane, ki imajo od osebe, za katero veljajo omejevalni ukrepi, neupravičene koristi, za preprečitev, da bi za take člane veljali omejevalni ukrepi zgolj zaradi njihovega družinskega razmerja, želel zahtevati dokaz neupravičene koristi, to je posebne ugodnosti z določeno intenzivnostjo, ki presega običajno družinsko razmerje.

42 Splošno sodišče pa naj bi v točki 76 izpodbijane sodbe izraz „neupravičene“ razlagalo tako, da se z njim zahteva dokaz moralnega elementa, ki ga je mogoče pripisati zadevnemu družinskemu članu, in sicer to, da se je ta moral zavedati, da je korist pridobil od osebe, ki izpolnjuje eno od meril, določenih za sprejetje omejevalnih ukrepov. Poleg tega, da naj ne bi bilo mogoče dokazati neobstoja takega zavedanja, pritožnica meni, da razlaga, ki jo je sprejelo Splošno sodišče, ni „razumna“, ker naj ne bi pojasnilo, kako bi lahko takšno zavedanje objektivno povzročilo neupravičene koristi, ki izhajajo iz družinskega razmerja. Poleg tega naj bi ta razlaga zadevnega družinskega člana zavezovala, da *a priori* ugotovi, ali oseba, s katero je povezana z družinskim razmerjem, izpolnjuje merila za uvrstitev, določena v aktu, kot je Sklep 2014/145, kar naj bi bilo v nasprotju z načelom predvidljivosti.

43 Svet in Komisija trditve pritožnice prerekata, pri čemer se podredno strinjata, da Splošno sodišče dejansko ni pravilno razlagalo izraza „neupravičene“.

Presoja Sodišča

44 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da v točki 76 izpodbijane sodbe ni pravilno razlagalo izraza „neupravičene“ iz uvodne izjave 7 Sklepa 2022/582, ki je eden od dveh spornih prvotnih aktov.

45 V uvodni izjavi 7 Sklepa 2022/582 in tudi v uvodni izjavi 7 Izvedbene uredbe 2022/581, ki je drugi od spornih prvotnih aktov, je navedeno, da se omejevalni ukrepi lahko uvedejo za fizične osebe, ki so povezane z vodilnimi poslovneži, vključenimi v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, in da lahko te povezane fizične osebe, kot izhaja iz izraza „vključno“, vključujejo družinske člane, ki imajo „neupravičene“ koristi od teh poslovnežev.

46 Splošno sodišče je v točki 76 izpodbijane sodbe med drugim navedlo, da je zakonodajalec Unije z uporabo pridevnika „neupravičene“ želel poudariti, da se mora zadevni družinski član zavedati, da je korist pridobil od osebe, ki izpolnjuje eno od meril, ki upravičujejo sprejetje omejevalnih ukrepov.

47 V zvezi s tem je treba razsoditi, kot soglasno priznavajo stranke, da Splošno sodišče ni pravilno razlagalo pridevnika „neupravičene“ iz uvodne izjave 7 spornih prvotnih aktov.

48 Po eni strani namreč iz besedila teh uvodnih izjav 7 ne izhaja, da bi morala biti neupravičenost koristi nujno odvisna od elementa namena, in sicer od tega, ali se je zadevni družinski član tega zavedal.

49 Po drugi strani pojem povezava ne more ustrezati zgolj primerom, v katerih ima družinski član korist od osebe, za katero veljajo omejevalni ukrepi, ker se ta družinski član zaveda, da ta korist izvira od osebe, ki izpolnjuje eno ali več meril za uvrstitev, niti se ta pojem ne more omejiti zgolj na te primere. Ob upoštevanju dejstva, da je namen sprejetja omejevalnih ukrepov na podlagi merila povezave, kot je razvidno iz točke 31 te sodbe, preprečiti tveganje izogibanja, namreč takega cilja ne bi bilo mogoče v celoti in učinkovito doseči, če bi bilo treba v zvezi z zadevnim družinskim članom sistematično dokazati obstoj takega zavedanja. Zato je razlaga izraza „neupravičene“, ki jo je podalo Splošno sodišče, v nasprotju s ciljem, ki mu sledi merilo povezave.

50 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je namen uvodnih izjav 7 spornih prvotnih aktov zgolj primeroma zaradi uporabe izraza „vključno“ in torej brez poseganja v druge oblike povezave pojasniti pojem povezava, kadar sta povezani osebi v družinskem razmerju. Ti uvodni izjavi 7 odražata idejo, da, kot je navedeno v točkah 30 in 31 te sodbe, proti fizični osebi ne morejo veljati omejevalni ukrepi, če ta oseba ni povezana z osebami, proti katerim veljajo taki ukrepi, s skupnimi interesi, ki objektivno presegajo družinsko razmerje, ki jih povezuje.

51 Napačna razlaga, ki jo je Splošno sodišče storilo v zadnjem stavku točke 76 izpodbijane sodbe, pa ne vpliva na izrek izpodbijane sodbe, ki je še vedno utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, tako da navedene sodbe ni mogoče razveljaviti (sodba z dne 6. oktobra 2021, Prosegur Compañía de Seguridad/Komisija, C-55/19 P, EU:C:2021:797, točka 106 in navedena sodna praksa).

52 Napačna razlaga izraza „neupravičene“ s strani Splošnega sodišča namreč ne ovrže razlage, ki jo je navedeno sodišče podalo v točki 74 in prvem stavku točke 76 izpodbijane sodbe glede pojma povezave v primeru članov iste družine, saj pri zadnjenavedeni razlagi pravo ni bilo napačno uporabljeno, kot je razvidno iz točk od 29 do 32 te sodbe.

53 Poleg tega napačna razlaga Splošnega sodišča ne vpliva na presojo utemeljenosti razloga, iz katerega so bili proti pritožnici sprejeti omejevalni ukrepi. Splošno sodišče namreč v nobeni točki izpodbijane sodbe ni preučilo, ali se je pritožnica zavedala, da je korist, ki jo je lahko imela od sodelovanja pri javnih dejavnostih svojega moža prek fundacije Timchenko, pridobila od osebe, ki izpolnjuje eno od meril za uvrstitev, določenih v Sklepu 2014/145 in Uredbi št. 269/2014.

54 V teh okoliščinah je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

55 Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo in kršilo svojo obveznost obrazložitve s tem, da je zgolj zavrnilo njeno trditev, da njene dejavnosti v fundaciji Timchenko niso bile nikakor povezane z invazijo na Ukrajino, ker merilo (a) za utemeljitev sprejetja omejevalnih ukrepov proti njenemu možu ni določalo take povezave. Ker pritožnica meni, da morajo biti omejevalni ukrepi, sprejeti proti njej na podlagi merila povezave, potrebni za uresničitev ciljev, ki se uresničujejo z ureditvijo omejevalnih ukrepov, uvedenih proti Ruski federaciji, in sicer izvajati pritisk na vlado Ruske federacije in povečati stroške delovanja te države, ki spodkopava ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, meni, da bi moralo Splošno sodišče v tej točki izpodbijane sodbe pojasniti, kako je mogoče z uvedbo omejevalnih ukrepov proti njej doseči te cilje.

56 Svet in Komisija prerekata trditve pritožnice, pri čemer Svet meni, da je tretji pritožbeni razlog v delu, v katerem se nanaša na sorazmernost merila povezave in omejevalnih ukrepov, sprejetih na njegovi podlagi, nedopusten, ker je pritožnica pred Splošnim sodiščem izjavila, da umika pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.

Presoja Sodišča

57 Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je napačno uporabilo pravo in kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker v točki 82 izpodbijane sodbe ni preverilo in pojasnilo, ali in kako omejevalni ukrepi, ki so bili sprejeti zoper njo, omogočajo uresničitev ciljev, ki jim sledi ureditev omejevalnih ukrepov, uvedena proti Ruski federaciji.

58 Najprej je treba poudariti, da pritožnica v repliki potrjuje, da s tem pritožbenim razlogom ne zatrjuje kršitve načela sorazmernosti, ampak meni, da bi moralo Splošno sodišče preveriti, ali je zaradi skupnih interesov z njenim možem, ki presegajo družinsko razmerje med njima, obstajala zadostna povezava med njo in položajem, na katerega se nanaša ureditev omejevalnih ukrepov, uvedena proti Ruski federaciji. V teh okoliščinah ni treba odločiti o razlogu za nedopustnost, ki ga je navedel Svet.

59 Glede utemeljenosti je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev pritožnice, da njene dejavnosti v fundaciji Timchenko niso povezane z invazijo na Ukrajino. V zvezi s tem je Splošno sodišče navedlo, da merilo (a), določeno med drugim v Sklepu 2014/145, ne določa vzpostavitve take povezave.

60 Splošno sodišče s tem ni niti napačno uporabilo prava niti ni kršilo svoje obveznosti obrazložitve.

61 Prvič, kot je Splošno sodišče v bistvu pravilno presodilo v točki 82 izpodbijane sodbe, niti merilo (a), na podlagi katerega so bili omejevalni ukrepi sprejeti proti možu pritožnice, niti poleg tega merilo povezave, na podlagi katerega so bili proti pritožnici sprejeti taki ukrepi, namreč ne določata, da bi moral Svet izkazati, da so dejavnosti pritožnice povezane z dejanji ali politikami destabilizacije, ki jih Ruska federacija izvaja proti Ukrajini. Natančneje, merilo povezave je odvisno le od obstoja povezave med zadevno osebo in osebo, s katero je povezana in za katero veljajo omejevalni ukrepi na podlagi drugega merila za uvrstitev.

62 Obrazložitev Splošnega sodišča je poleg tega v skladu s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je s pomenom ciljev, ki se uresničujejo z aktom Unije, s katerim je določena ureditev omejevalnih ukrepov, mogoče upraviči negativne, celo precejšnje posledice za nekatere osebe, vključno s tistimi, ki – tako kot osebe, povezane z osebo ali subjektom, za katere veljajo omejevalni ukrepi – niso odgovorni za položaj, ki je privedel do sprejetja zadevnih ukrepov (glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točki 361 in 362).

63 Drugič, Splošnemu sodišču v teh okoliščinah za odgovor na trditev pritožnice, da njene dejavnosti v fundaciji Timchenko niso bile povezane z invazijo na Ukrajino, nikakor ni bilo treba preučiti ločenega vprašanja, ali omejevalni ukrepi, ki so bili sprejeti proti njej na podlagi merila povezave, omogočajo uresničitev ciljev, ki jim sledi ureditev omejevalnih ukrepov, ki jih je Unija sprejela proti Ruski federaciji. Poleg tega zadostuje opozoriti, da je, kot je razvidno iz točke 32 te sodbe, namen omejevalnih ukrepov, naloženih povezanim osebam, kot je pritožnica, preprečiti tveganje izogibanja omejevalnim ukrepom, ki so bili primarno naloženi osebi, ki je povezana s temi osebami, tako da bi bilo vsekakor nepomembno preveriti, ali omejevalni ukrepi, sprejeti proti pritožnici, omogočajo tudi doseganje drugih ciljev, ki naj bi se s to ureditvijo uresničevali v skladu z njenimi trditvami, povzetimi v točki 55 te sodbe.

64 Zato je treba tudi tretji pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen in torej zavrniti pritožbo v celoti.

Stroški

65 V skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča Sodišče odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

66 Svet in Komisija sta predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Eleni Petrovni Timchenko se naloži plačilo stroškov.

Podpisi